

adskillig bedre Begrundelse for Banen i sin Helhed, men han begrundede den slet ikke. Jeg antager, at han, hvad den gennemgaaende Trafik angaar, vil henvise til Kommissionens Betænkning, og om den lokale Trafik, der kunde ventes mellem Viborg og Herning, har han vel helst villet tie stille, thi Folk, som kende Egnen mellem Viborg og Herning, ville sikkert være paa det rene med, at nogen stor lokal Trafik kan der ikke blive Tale om der. Jeg antager, at en hel Del af denne Forsamlings Medlemmer har været i Hald som Soldater, saa vide de jo, at det er en mager og fattig Egn. Ikke alene er Forslaget mangelfuldt begrundet, men det er ogsaa aldeles uplyst. Jeg antager, det er Mening, at den Retning, som Kommissionen angiver paa sit Kort, er den, der skal bruges. Den ærede Ordfører omtalte det ikke, og jeg vilde være noget betænkelig ved det, om han havde tænkt sig nogen anden Linie, thi under Forhandlingerne i Udvalget angaaende Linien Herning—Vejle har den ærede Ordfører med megen Styrke holdt paa, at den Linie, der var foreslaaet her, skulde fastholdes, og at det saa skulde overlades Egnen bagefter at forandre den, som de kunde komme overens om; de Ændringer, der skulde ske i den, skulde ikke bestemmes her fra Rigsdagens Side. Hvis det bliver Tilfældet, at man her vilde vedtage en Linie, som kunde forandres, efter at den var fastsat ved Lov, vilde det efter min Mening kunne have ganske skadelige Følger. Det er jo indlysende, at Banen, som den er projekteret, gaar igennem en meget bar og aldeles øde Hedeegn, og at særlig Viborg By vilde være interesseret i at faa Banen drejet ind til det frugtbare Opland Øst paa, men hvis det skulde ske, vilde det altsaa sige, at denne Bane ikke alene kunde forhindre Rødkærbro—Silkeborg-Banens Gennemførelse, men at den fik en Linie, der tog Oplandet væk baade fra Rødkær og Silkeborg for saa at gaa parallelt i en 2 Mils Afstand fra Mosehund Station til Herning. Det antager jeg dog under alle Omstændigheder maa kunne forhindres. Man savner altsaa i den Henseende tilstrækkelige og fyldige Oplysninger, og det mangler der i øvrigt i enhver Henseende. Man ved ikke, hvad Banen skal koste. De Tal, den ærede Ordfører opererede med, ere rent kalkulatoriske, der har slet ikke foreligget noget. Den ærede Ordfører nævnte, at der var noget fra 1881, men det har slet ikke foreligget i Udvalget, og vi kende heller ikke det mindste til det. Man ved endnu mindre, hvor Stationer og den

Slags Ting skal ligge, det ligger helt hen i det blaa som alt det øvrige. Naar Fler-tallet nu har draget denne Sag frem til Afgørelse paa det nuværende Trin, har Mindretallet set sig nødsaget til at optage det tredie Kommissionsforslag, ganske vist med den Ændring, som principielt er fremsat af Kommissionens Mindretal, fordi det staaer for os som en aldeles urimelig Tanke, at den ene Linie skulde anlægges, uden at de alle tre havde været til en samlet Drøftelse. Min Mening om disse tre Forslag i det hele er, at Længdebanen er langt den nyttigste og i Virkeligheden den eneste, der burde anlægges som Statsbane, idet den vil overflødiggøre Dobbeltsporet paa Østbanen. Den vil i det hele overflødiggøre ethvert Statsbaneanlæg i Jylland, og der vil være skabt en Mulighed for, at de Byer, som savne den private Bane til deres Opland, kunne faa denne anlagt paa en naturlig Maade. Hidtil have vi jo set den ene Købstad efter den anden fremkomme med private Forslag, hvor de mere eller mindre ere gaaede ud paa at røve Opland fra hinanden. En saadan Bane fra Silkeborg nedefter gennem det tomme Rum vilde tillige være en vigtig Opkomstbane for hele denne Egn, som i høj Grad lider under Savnet af Baner, og selv om Egnen ikke er frugtbar ad denne Vej, er det sikkert, at den har langt større og bedre Betingelser for Opkomst end f. Eks. den største Del af Egnen mellem Viborg og Herning, og det har ogsaa været Maalet i Jylland i mindst en Menneskealder at faa en Midtbane gennemført. At det ikke er lykkedes, tror jeg for en væsentlig Del ligger i den Modstand, der stadig har været fra Jærnbaneadministrationens Side. Den har nemlig, efter hvad jeg formoder, ønsket, at der først blev sikret Dobbeltspor paa Hovedbanen; det er jo en Behagelighed for Driften at have Dobbeltspor paa en stærkt befærdet Bane, saa det kan man ikke fortænke den i. Fra Silkeborg til Bramminge have vi taget hele Kommissionens Forslag. Vi have kun angivet Hovedpunkterne i Forslaget. Vi have ikke dermed ment, at der ikke burde ske nogle Forandringer eller Forlægninger i den projekterede Linie, som staaer paa Kortet. Vi have f. Eks. anset det for ganske rimeligt og naturligt, at man drejede Linien lidt længere ind efter Nørre-Snede, og muligvis kunde der være flere Forandringer at gøre paa Stykket. Men i øvrigt have vi kun henholdt os til Kommissionens Hovedpunkter. Vi erkende ogsaa, at dette Stykke, fra Silkeborg til Bramminge, lider af den samme